

דף קה.

עין משפט א. אה"ע סימן קסט סעיף מה
עין לעיל דף קד: עין משפט ד.ה.

עין משפט ב. אה"ע סימן קסט סעיף מז
מז. אם קראה לבד, לא נפסלה בכך מלהתייבם.

עין משפט ג. אה"ע סימן קסט סעיף מה
עין לעיל דף קד: עין משפט ד.ה.

עין משפט ד.ו. אה"ע סימן קסט סעיף מג
עין לעיל דף קה: עין משפט ב

עין משפט ז. אה"ע סימן קסט סעיף לא
לא. גרמת, חולצת בשיניה.

עין משפט ז.י. אה"ע סימן קסט סעיף מ
מ. יבמה שרקקה דם, אינה צריכה לרוק פעם אחרת. וי"א דדוקא
במוצצת, משום דאי אפשר לה בלא צחצוחי רוק.

דף קה:

עין משפט א. אה"ע סימן קסט סעיף מג

מג. נמצא סדר החליצה קוראה מאן יבמי, וקורא לא חפצתי לקחתה
וחולצת ורוקקת וקוראה ככה יעשה לאיש ואין הסדר מעכב. ולא
עוד, אלא אפילו לא קראה ולא רקקה, אלא שחלצה בלבד, החליצה
כשרה. במה דברים אמורים, כשהיו יכולים לדבר, שהרי הם ראויים
לקרות. אבל אלם ואלמה וקטנה, אינם חולצין, ואם חלצו, חליצתן

פסולה; ואינה כשוטה וקטן, שלא עשו כלום, שאינה נפסלת לאחים ויכולה להתייבם להם או לו. ויש אומרים דה"ה לחליצת חרש וחרשת שאינה כלום. וי"א שחליצתן פסולה, כמו של אלם ואלמת.

עין משפט ב.

או"ח סימן צה פ"ב

ב. יכוף ראשו מעט למטה כדי שיהיו עיניו למטה לארץ, ויחשוב כאילו עומד בבית המקדש ובלבו למעלה לשמים.^ז

עין משפט ג.

חו"מ סימן ח פ"ד

ד. ט. אסור לדיין להתנהג בשררה ובגסות על הציבור, אלא בענוה ויראה, ואם מטיל עליהם אימה שלא לשם שמים אינו רואה בן ת"ח לעולם, אע"פ שהם עמי הארץ צריך שיסבול עולם וטירחם, ואסור לנהוג בהם קלות ראש.

ד. י. מצוה על הציבור לנהוג בדיין כבוד, ולא יתבזה בפניהם, דאסור לו

ז. הגם שכתב הטור בשם רש"י שנכנע כשמסתכל על השמים, היינו בדרך העברה כדי שיכנע לבבו, ואח"כ משפיל עיניו למטה, ולא שישארו תלויים עיניו למעלה לשמים כל זמן התפלה, כה"ח אות ח'.

ו. ואותם שמרימים עיניהם למעלה כמביטים על הגג המלאכים מלעיגים עליהם. מ"א ס"ק א' ורש"ל ביש"ש ביבמות פ' י"ב סי' צ"ח כתב דראוי לגעור בהם. ועיין בכה"ח אות ט'. ושם שלא יפתח אדם עיניו בשמונה עשרה ע"פ הזוהר, והאר"י ז"ל היה עוצם עיניו כל תפילת שמונה עשרה וגם בחזרת הש"ץ היה עוצם עיניו ושומע ומכוין לדברי הש"ץ, שם.

ז. ואם אדם לא יכול לכוין בלי סידור עדיף מתוך סידור, שם אות י'.

ח. ועיין עוד שם באות י"א דמי שבא להתפלל לפני השם יתברך בריחוק הלב גורם שימות בקיצור ימים, ומאידך אדם שמפשיט ממנו עיניו הגשמיות ועולם הזה ומדמה כעומד בשמים תפלתו רצויה ומאריך ימים ושנים, ע"ש.

ק. מר"ה דף י"ז ע"א מימרא דרב יהודה אמר רב. ומש"כ שאין רואה בן ת"ח למדוהו מאיוב ל"ו. "לכן יראוהו אנשים" ר"ל שמטיל אימה על האנשים, "לא יראה כל חכמי לב", סמ"ע ס"ק י"ח.

ר. שנאמר ואצוה אתכם. זו היא אזהרה לצבור שתהיה אימת הדיין עליהם, סמ"ע כ"א.

לעשות מלאכה בפני ג', וק"ו דאסור לו לאכול ולשתות או להשתכר ^ש בפניהם. ואם אין מי ^ת שישמשנו אסור לו להיות דיין.

עין משפט ד. אה"ע סימן קסז סעיף ד

ד. קטנה מבת ג' שנים ויום אחד ומעלה ביאתה ביאה לכל דבר. ואם בא עליה יבם קנאה. אבל אינה חולצת עד שתהיה בת י"ב שנים ויום אחד ^א, ובדקה אח"כ ומצאוה שהביאה ב' שערות.

אה"ע סימן קסט סעיף מג

עין לעיל עין משפט א

ש. היינו אפי' בסעודת מצוה אבל בסעודת רשות אפי' לאכול, כ"כ בנתיבות, ולפ"ז בסעודת פורים צ"ע אם מותר לדיין להשתכר בפניהם.

ת. מהגהות מימוניות פכ"ה מהלכות סנהדרין. ומירושלמי הביאו הב"י.

א. ממשנה נדה מ"ד ע"ב וכמסקנת הגמ' ביבמות דף ק"ה ע"ב, וכתב ה"ה אפי' בדיעבד אם חלצה לפני י"ב שנים ויום אחד חליצתה לאו כלום. ה"ה בפ"ב.